

წამილი კახეთისადმი

წრფელად და შარშანდელი ღვინის მისაღებად... ღვინის მისაღებად...

ბრის განმავლობაში რამდენიმე ცხენი და სამი ცალი ხარი მოიპარეს. ნოემბერში სამხრელი ცუდი ამინდები დაიჭრა...

ახალ-სენასა და ზუგდიდ შუა გზაზე ტყეცილი შეუკეთებელი დარჩა ალაგ-ალაგ... ამ ზამთარში, უშეკვლია...

მოსკოვისა და პეტერბურგის გაზოგობა იწყებინა, რომ წლის ამერიკის შეერთებულ შტატებში სინდრის მოსავალი ისე კარგი არა ყოფილა...

გაზეთი „Насио“ იწყებს: ამ დღებში მაქვს თავშესაფარი მიიღებენ სარტაგოის გუბერნიის ერთი ოთხი გასტეხეს... შევიდნენ და გამოიტანეს ჩის ქურჭელი...

მთავრობის განკარგულებანი

ზაქარაისკის 151 ზოლკის ზოდ-პარქიუაი ბასტაშვილი გადუქანდა იქნა დიდს მთავრის კონსტანტინეს ძის მე-15-ის საგანგაღროს ზოლკისა.

ფოთის ფოსტა-ტელეგრაფის მოსყლე ასოს ხეთასი გადუქანდა იქნა ოსტროვში, სოფო ოსტროვასი ფოსტა-ტელეგრაფის მოსყლე გადუქანდა იქნა ქ. ფოთში.

ბაქოს ოლქის სასამართლოს კანტედაინის მოსყლე ამახმელ დახმამყლე იქნა მისე სასამართლოს მადგანას თანამსყლე მოსყლე.

დაუვარდა. საწყალმა მოხუცმა ყველას თავი დაანებდა და ბურნუთის კოლოფს დაუწყა ძებნა...

ამ არეულობაში რაღაც ქოთიოთი ჩავარდა ეზოში... ვიღაც ქალის ხმა მოისმოდა: „მეო... ჩქარა... უშეკვლიე რამე... წყარო, წყარო მოიტანეთ... გული წაუვიდა... ეჭმი მოვიყავი, ან დალაქ დაუძახეთ, სიხელი გამოუშვას... ჩქარა. ხალხო, ეინა ხართ ქრისტიანი, უშეკვლიეთ რამე...“

ერთი ალიაქოთი ასტად ლოტოს მოთამაშე ქალბის შორის, ზოგნი გეკვოდ მიბობოდნენ მისაშეკვლად, ზოგნი შინისკენ ენადებოდნენ და თავიანთ წამასსამეგასა, კოტურკებს და „შოიანებს“ კითხულობდნენ. სოფო იყო მარტო გულ-გრილი და სასტუმრო ოთახში ხილის სტოლს ამზადებდა. რამდენიმე ქალი ერთად შევიდა და უთხრეს: „ქალო,

დაუთო. აქ მოსახლობს ერთი მერმის ქერი, სახელდობრ, ლისავა ტეკმაგვისა, რომელსაც ჰყავდა ერთი-ერთი თორმეტის წლის ვაჟი-შვილი. საღამოს ექსი, რვა საათზედ, ლისავა ტეკმაგვისა მგზობლებისას იყო. ვაჟიშვილი კი შინ იყო და უძღვდა დიდს მისვლას. როდესაც ბავშვმა მოსწიწნა დედის დაგვიანების გამო, —აღდა და ოთახში დაიწყო აქეთ-იქით სიარული. სიარულის დროს სახლის კუთხეში, ყმა-რეული ჰნახა მწამლი გატყვევითი თოვის „პატრონისა“. იღებს ერთს თოვის „პატრონისა“, მიიტანს სანთლის ალზედ და დაუწყებს თობას. პატრონა, რასაკვირველია, გახურდება და იფუქეს ღილის ხშით. ხმაურმა ბავშვს ხალხი მოიყრის თავს, შემდეგ დედაც მოვა და იფუქ თუ არა სახლში, ჰნახავს, რომ მისი შვილი ცოცხალ-კედარი ჰგედა იატაკზედ. მეორე დღეს ბავშვი სოხუხს გაგზავნენ ექიმთან მოსარჩენად, მაგრამ გზაში გარდაიცვალა.

საზამო: ს. ტეგურში, ამ თოვის თობებებს, ერთი ქურდობა მოხდა. ღამის რიბდებმა ნაშუაღამეს გლეხის, ბერო ჩიტაშვილის დაკეტული ოთხი გასტეხეს, შევიდნენ და გამოიტანეს ჩის ქურჭელი, ექვსი ევრცხლის კოვბი, ორი ხალიჩა, ქამი ახალი სასტუმრო საბანი, ქალ-ვაგის მთელი საგარეო ტანსამოსი და ფეხ-საცმელი და ბევრი კიდევ რამე სხვა. ასე რომ ზარალი ათს თურმანს აღებებდა. აქაურ სასოფლო პოლიციას ქურდები ჯერ ვერ უპოვნია, თუმცა, როგორც ამბობენ, ქურდები ისევ ამ სოფლის მცხოვრებთაგანია არიანი.

ქვლას: 20 ნოემბრის წინაღამეს ევაზები დაეცნენ რკინის გზის ლიანდაგის დარაჯს, ბახტიაროვს და, რაც არა ებდა, სულ ერთიანად წაიღეს, მოიპარეს 75 მანათი ფული და 60 მანათის ნივთები.

ბათუმს: 19 ნოემბერს, საღამოთი, მატარებელ ქვეშ ჩავარდა: მისერე ქრისტიანობა წულაია და ორივე ხელი ძლიერ დაუშვდა. დამკვებულ ტფლისის გაგზავნეს.

სამეგრელო: ზუგდიდის მახრამში ძლიერ გაგვრცელდა ამ ბოლოს დროს ყაჩაღობა. კაცის ცეკა-ჩება მეტად ხშირია, ქურდობას ხომ საზღვარი არა აქვს. ს. ხეთაში ნოემ-

სინჯილდან ლაბორატორია წელიწადში იღებს 500 მანეთს და დანარჩენ ღირის ხორცს-კი ვერა მსინჯავს. ცხლად, უკეთუ მიიღებს წინადადებას მეკლამენტებისა, ქალაქს გამეგობა წელიწადში რვაჯ თუმანად ფულს აიღებს ამ საქმიდან და ღირის ხორცის მმართველნიც უშინაზს ყოფილ შექიზნიან, რომ არავითარი ქირა არ აქვს იმ ხორცს, რომელსაც ზაზარში ჰყუდობდნენ.

სოფამა: ჩენს დაბას წელიწადში 2,500 მანათიმდ შემოსავალი აქვს საზოგადოების ფულისა (სასწორისა, საყაბოსი და სხ.) ეს ფული მამასახლისებს აბარა ხოლმე და ხშირად შემობარჯვიათ, სამართალშიც მიუყვით ამის გამო, მაგრამ დახარჯული ფული ვერ დაუბრუნებიათ. საქორა ამიტომ საზოგადოებამ მეტე ყურადღება მიაქციოს ფულის შემოსავალს და რიგაინად აწარმოოს ამ ფულის ანგარიში.

საგურამო: (დუშეთის მახრამ) ჩვენკენ დიდი ქურდობა და ავაცოხობა ამ ბოლოს დროს. ამ ორ კვირაში უკანასკნელი ათი ცხენი იქნება დასაქურდული. გურამიათ-ქარს ახლო გზაში გამარცხეს ერთი საწყალის კაცის ურემი, რომელზედაც ელაგა საკლადობით ნაყრი მზითვეი ქალიცა. გამარცხეს აგრეთვე ერთი ისრაელი და იმავე გზაზედ წაართვეს ფარჩა, ღირებული 150 მან. ქურდებზედ მეკვი მიიტანეს, მაგრამ პატრონი ვერ არის; ეხლა კიდევ სოფელ ბოკოწინში 16 ნოემბერს დასტეხეს საბარლო ხელ-მარტო, რომელიც, ნეკოლოზ ჩანადირი, რომელსაც სახლში არავინ ჰყავს და საბარლოდ ჰგედა ოთხ კედელ შუა. მისი მორჩენა ძნელია.

გურჯაოში (სოხუმის მახრამ): გედაუთლებმა შეიძღეს, როგორც იყო, და ერთ-უკასიანი სასოფლო სკოლა დააარსეს. ამ თოვის ოთხი-დამ უკვე დაიწყო სწავლა ახალს სასწავლებელში, სადაც მოსწავლეთა რიცხვი ოცამდის არის. მათ შორის ქართველებაც არის, რუსობაც და ბერძენიც. მასწავლებელად დანიშნეს ბერძენის ქალი, რომელიც რიგაინად ასწავლის წერა-კითხვას ბავშვებს. სწავლება სწარმოებს რუსულად.

ქაქულაში: წარსულის თოვის დამდეგს ერთი უბედურება მოხდა გუ-

ქალბო, რა დაგემართათ, მოითმინეთ, ასე ხომ არ იქნება... 17... 28... 84.

მადლობთ, აქ გახლათ... წამოღდა ერთი ქალი ქალღიდა ხელში და საჩქაროდ წაიკითხა: 4, 23, 35, 69 და 81...

რას ამბობს, ქა, ესე საჩქაროდ როგორ მიავებდი, ჯერ სულ ხუთი ცოფიროც არ უთქვამს... ევეი შეიტანა ერთმა.

მაშ ჩემნით ხომ არ მოვიგონებდი, აი გაშიწვთე ქალღიდა, თუ რომ არ გეყვარებათ.

ანეტა-ჯან, ანეტა-ჯან... აბა ერთი ხელ-მეორედ წაიკითხე ცოფრემი, იქნება მართლა ამბობს... მართლა ამბობს რომელია?.. მას ტყულობდა ხომ არ ვიტყობი, ეგ რაღა პასუხობ... თუ მოუცემა არ გინდათ, ისა თქვით, თუ არა-და, ნეტა ვიცოდეთ, რას მიედ-მოვლებით...

სსნება შხალოდ იმითა, რომ ავიდწყოვი ხალხი უშეკვრებისა გამო ან სულ არ მიდიოდა საკურნალოში, ან მიდიოდა ძირედ გვიან. მავალით, სამკურნალოში არ წასულა 129 ავადმყოფი, მათში გარდაცვლილა 97 სული და მორჩენილა შხალოდ 32 სული. სამკურნალოში-კი იწვა 387 ავადმყოფი, და თუმცა გვიან მიპყნითეს სმკურნალოს, მაინც ამათში გარდაიცვალა 217 კაცი, ხოლო მორჩა 170. მორჩენილი უფრო მეტი იქნებოდა, რომ მაშინადვე, რამწამს ცუდად იგრძნეს თავი, სამკურნალო-სთვის მიეშრათათ. ავერ ჯარის კაცებში ხოლოდრთ ავად გახდა 51 სული, რომელნიც დროზე გაგზავნეს სამკურნალოში და ამის გამო მათში მორჩა 37 კაცი, ხოლო გარდაიცვალა 17. საზოგადოდ, გარდაცვლილთა შორის 186 რუსი იყო, 133 სომეხი, 94 ქართველი, 52 სასრელი, 10 იურია, 10 გერმანელი, 8 სპაშელი, 4 ყაზახელი თათარი, 4 ასორი, 1 იტალიელი, 1 ლიფლანდელი, ხოლო 13 გარდაცვლილის ჩამომავლობა ვერ შორცხეს. ხოლოდრთ ავადმყოფთა შორის მამაკაცი იყო 861, დედაკაცი 130, ხოლო ბავშვი 25 სული.

დადგა ზამთარი და ყაბებამც მოუხმარეს ღირის ხორცის გაყიდვას, რადგან ტფლისში ზამთრობით ღირის ხორცი დიდ პატივშია. ხოლო მისა ხმარება არ არის უშინაზი. ღირის ხორცი იცის ეგრედ ღირებულის ტრანზიტში (ღრთავალი, რომელიც ჰმამავს კაცსა და ჰყავს. მართალია, ქალაქის თეთი მმართველობამ გამართა ქიმიური ლაბორატორია, რომელიც, სხვათა შორის იკვლევს, ეინახს, მაგრამ მარტო „ვიინა“ როდია საშინი, ამის გამო ეხლახან ტფლისის მეკლამენტებმა მიაართეს ქალღიდა ქალაქის გამგეობას და სიხბოვნენ, რომ ლაბორატორიამ მარტო „ვიინა“-კი არა, გასწავლოს ყველი საკლავი ღირიცა. დღეს თითო „ვიინაზე“ იღებს ლაბორატორია ხუთ შაურს. მეკლამენტი ეუბნებოდა—თითო ღირის გასწავჯვად ათი შაური იღებოდა და გამოიქვით მანქანა, რომ ლაბორატორიის დამლა-დაუკვრივად არავის არა ჰქონდეს უფლება ღირის ხორცის გაყიდვისა. ტფლისში იკვლება წლიურად ოთხმეტირ ათასი სული ღირი და ორი ათასამდე დაკლული შეშლის სოფლებიდან. „ვიინის“ გა-

კი, ატრ-დატრია და დაიწყო ციფრების თქვა: — 35, 23, 41... გიგონეთ? — შოლოს რა ბძანე, იკითხა ერთმა ქალმა. — 44, 44... თუ ღმერთი გწამთ, ნუ გამამეორებებო, ყური კარგად უჯდომ... ტუბი-სტუბი, ჩოყლოყინა, შაჯა-ბუჯა... — ქა, ციფრები ბძანეთ, მაგერ როგორ გავიგებო, დაიხაზა მეორემ. — მაშ რას ვამბობ ქა, ესეც ციფრების სახელი... ან ახლად ვაგიონეთ, თუ ასე ვგმობი, —69, 4, 6... ეხლა ხომ ვაიგებ?

მძახლო, მძახლო... შენ გენაკვალე ერთი 45 თქვი, „კეტერნა“ მყავს, სთქვა მესამემ.

ანეტა-ჯან, ერთი ის პირწავი სიმონიკა (7) ამოიღე და ჰნახეთ ამის „კეტერნას“ რა ნიარად ვაგაფუსტებ... სთქვა სხვამა.

დაუვარდა. საწყალმა მოხუცმა ყველას თავი დაანებდა და ბურნუთის კოლოფს დაუწყა ძებნა...

ამ არეულობაში რაღაც ქოთიოთი ჩავარდა ეზოში... ვიღაც ქალის ხმა მოისმოდა: „მეო... ჩქარა... უშეკვლიე რამე... წყარო, წყარო მოიტანეთ... გული წაუვიდა... ეჭმი მოვიყავი, ან დალაქ დაუძახეთ, სიხელი გამოუშვას... ჩქარა. ხალხო, ეინა ხართ ქრისტიანი, უშეკვლიეთ რამე...“

ერთი ალიაქოთი ასტად ლოტოს მოთამაშე ქალბის შორის, ზოგნი გეკვოდ მიბობოდნენ მისაშეკვლად, ზოგნი შინისკენ ენადებოდნენ და თავიანთ წამასსამეგასა, კოტურკებს და „შოიანებს“ კითხულობდნენ. სოფო იყო მარტო გულ-გრილი და სასტუმრო ოთახში ხილის სტოლს ამზადებდა. რამდენიმე ქალი ერთად შევიდა და უთხრეს: „ქალო,

დაუვარდა. საწყალმა მოხუცმა ყველას თავი დაანებდა და ბურნუთის კოლოფს დაუწყა ძებნა... ამ არეულობაში რაღაც ქოთიოთი ჩავარდა ეზოში... ვიღაც ქალის ხმა მოისმოდა: „მეო... ჩქარა... უშეკვლიე რამე... წყარო, წყარო მოიტანეთ... გული წაუვიდა... ეჭმი მოვიყავი, ან დალაქ დაუძახეთ, სიხელი გამოუშვას... ჩქარა. ხალხო, ეინა ხართ ქრისტიანი, უშეკვლიეთ რამე...“ ერთი ალიაქოთი ასტად ლოტოს მოთამაშე ქალბის შორის, ზოგნი გეკვოდ მიბობოდნენ მისაშეკვლად, ზოგნი შინისკენ ენადებოდნენ და თავიანთ წამასსამეგასა, კოტურკებს და „შოიანებს“ კითხულობდნენ. სოფო იყო მარტო გულ-გრილი და სასტუმრო ოთახში ხილის სტოლს ამზადებდა. რამდენიმე ქალი ერთად შევიდა და უთხრეს: „ქალო,

თს ვერ ამოარჩევთ, ასე თუ ისე დახარბულეს ყურძენს, მაშინ როდესაც ამავე ზღვრა წარსულ წლებში ხუთსა და ათს გაღარას არჩევდნენ.

წარსულ წლებში ადრე დაკრეფილს ყურძენს ათს ჰქონდა უმეტესი 13,5%, შაქარს, გვიან დაკრეფილს უმეტესი 17,5%-სა.

რადგანაც ერთის მხრივ ვაზი ნაკლებად დაზარალებული იყო და მეორეს მხრივ, ცივი გაზაფხული დაუდგა, ამასათვის ვაზმა კონკრეტ გვიან გამოიჭრა, გვიან შეიფარა, გვიან აყავდა, ყურძენი გვიან დიხსნიდა და გვიან შეკვდიდა თვით. წელს, ფერისკვლევის, როცა ყველა ექსპლესიონს საფას ხოლმე ეყენახს პატრონთაგან მოტანილ ყურძენითა, ექსპლესიონს შეხვედნობით ან ერთს, ან ორს მტევანს და ამასაც ისტორია. თანაობადიანე და იქიარა სპინელი ვალდა და ამ ვალდასთან მარკალა ძლიერ დაწლიდა და ამასაც ისტორია. დარკიონავდა. თუ ასე დარკინილიყო, თქვენი მტერი, კახლებს არა მოუვიდოდათარა ჰაქის მტერი, მაგრამ დღერათა შეინახოდა ვეტი. ავეტისტიკა მოვიდა კარგი წვიმები, დამწვარი და დახეიქლი ნიადაგი დაბობო, გავრცელდა, დაახეიქო და, მოგვეთქვითი წყალითა, მარკალას ორის დღის განმავლობაში შეეცა და მსხვილებდა და ამასთან დაწვივების არჩებოდა. ავეტისტიკა ვასულს დაკრეფილს ყურძენს უკვე 18% შაქარი ჰქონდა, ცქენასთვის ოცში დაკრეფილს 18%, ოქტომბრის 8—15 დაკრეფულს 22% და 23,5% ე. ი. ოქტომბრის ნახევარში ყურძენი ასე იყო შემოსილი, მოწვეული, როგორც იღი და ხანა კახლებს არ უქნახავთ, რავეტში ისეთი შესავალი აწინდი იყო, რომ მეორე დღესვე იწყობოდა ჩქარი, გავრცელები და დღელი ტბილისა. ახლად დაწვრილ ტბილის სიბრძნე 18% მეტი ჰქონდა და ეს არის, სხვათა შორის, ერთი მახასიათებელი, რომ ღვინის პირველი დღელი, რომელსაც დღი გავლენა აქვს იმის ავ. კარგიანობაზე, უნაკლები იყო.

ყურძენის კანი ისე თხელი იყო, დედა ძლივს ჰყოფიდა დაწვრილ ტბილისა. კვლავი უდღის მიტების შემდეგ ჰქუა ბევრი ვადარჩენილა და ცალკე შეუნახავთ. წელს კახებში ჰქუა არ მიიქვინდა, მარტო თხელი აქის. (ქუა დედა მიცემული, ღვინის გაღვლევის შემდეგ, თხელი იყო დედა, რადგანაც ბევრით ვანიჩევა დედა მიუქვამელ ჰქუაგან).

ღვინის საქმე რომ ცოტათი მაინც კარგად იყოს მოწყობილი, წრეწინდელი ღვინო მჭრის ამ დროს ღვინის არ უნდა გაიყოს. მჭრისადედილი ღვინო ისე შევახუბული შემატდნელ ნაწილებით, რომ მისი დარსება წლის გასულს იჩენს თავსა, მაშინ მიეცემა საუკეთესო ნაწილი და არამატი.

რას იხამს ვეტი, როცა არც ვენახის პატრონები არიან საამისოდ მოწყობილნი და არც იმისთანა მოვებზე ჰქუენ ჩვენს ღვინოს, რომელსაც შეინახოს ერთი წელიწადი მაინც და ისე გაიყოს. ხად არის ჩვენში ასე ღვინის საწყობი, ან ღვინის მოღობის მოვლებზე ჩვენი ვაჭრები ღვინის მოვლა შენახვის, ვანკარებებს არ დაეიდვენ და ღვინის გაღვსენიანობაში იარაღი აჯობებს.

არ გვერათ, ტყუილებო, რა-

დის მოსე თქვენ აქაური ღვინო დავალითო! იქნება აქედამ იყოს ჩამოტანილი, თუმცა ძალიან ცოტა მიაქეთ აქაური ღვინო მანდლურ მოვლებს, ვიმეორებ, იქნება აქაური იყოს, მაგრამ იკადეთ, გაღვსენიანობა ჯერ მარტო კმარა, ღვინო ყელატი ნარევი დასაწმენდად პარკში გაატარონ, რომ გაღვსენიანდეს. უამართოდ არც ერთ ღვინოს არ გასმევენ მენტი და განა მარტო ამით ასხეფებენ?

მოსულან სირაჯები და ამ საუკეთესო ღვინოში საძალენში (48 გენდროს) სან თუმენდან გქვს თუნენამდე იძლევიან დალაკელები, ე. ი. ბოთლში 4—8 კაიყის. რა უნდა ჰქენახს ევენახის პატრონმა? ამ ფასად გაყიდულ ღვინოდამ როგორ ამოღონ ევენახის შესამწმენდი? თერთონ ევენახის პატრონს უტდება დღითი ევენახის უხეიროდ შემწევა 70 მანტი. დღორხე საბუნებურ მეტი არ მიღის მომეტებულ ნაწილი, ბევრჯელს ნაკლები მიღის და, თუ წელს მოვიდა ზოგან მტერი, ეგ სამარადისი ამბავი არ არის. ევენახის პატრონმა ღვინო ისე რომ ჰყიდოს, როგორც უჯდება, თერთროგორ და რით იტხოვროს? აქ ვერცა სტხოვრობს. ყოველდღე სტხოვრებულს სტხოვრობს და ამიტომ არ მოიპოვება ევენახის პატრონი, ყელამდის ჩაფლული არ იყოს ვეტი.

ამ გაკრეფებულს მდგომარეობამ ყველას ძალ-ღატანებით აფიქინებინაროველსამე საშუალებების გამოძენა. როგორც იცის მკითხველმა, თავად ახნაფთა მოიყარეს თავი, აიღიდა და ეს ისეთს გასა დადგენენ, რომ საექვით იმ გზით საწადელს მიადგინონ.

უჩოვო არ იქნებოდა დევილობრივი მჭერლობა და მხარეთოდა ჩვენს გაკრეფებს თავის სიტყვით, იქნება შორეული მოვაჭრე ვანიჩილიყო და გერ-ჯერობით, მით შეგებია კახეთს თვისი ყულულები.

1 ნოემბერს კომისიის თავმჯდომარეთ თავიდან დიმიტრი მაყაშვილმა მოიწვია თავად ახნაფთა და წესდების უმატარესი მუხლის მოსასმენად. წინანდელზე ბევრნი შეიყარნენ თავდახანაფური. ეტყება, ყველას აწუხებს აწინდელი მდგომარეობა, რომ ასე გულ-მოღვინებ მიეკვიან. დღისი ყურადღებით ისმენდნენ წესდების აყველა მონაწილეობას იღებდა თერთონე მუხლის გასარჯვში, ერთმა მუხლმა, რომელიც წილის ფულს შეგებდა, დიდი კანთობა გამოიწვია. საზოგადოდ ეს კანთობა ცხადად გვიჩვენებდა, რამდენად ვანუფთარებულნი ვართ, რამდენად ბევრი გვეყვია სწორედ ის, რაც უფრო ჩვენივეს სპირიო... ერთ მუხლში იყო ნათქვამი: „სათავით თინა შესადგება ათასი ხუთ-თუნახანის წილის მისაღვსენად, სულ ხუთი თასი თუმენსად... სხვათა შორის; იმოდენა ხალხში არავინ იცოდა, რომ ამისთანა ამანავაგობის წილის ფული სხვა არის და რბოლივაცია და აქცია სხვა, რომ წილის ფულისათვის არავითარ ბილეთები არ გამოიქვება მთავრობის ნება-დართობი; რომ, ვინც ფულს შეიტანს, მიეცემა გამტობისაგან ხელწერილი, ანუ კერძანითა; ფულის შეტანისა; რომ საზოგადოდ რამდენი წილის ფული ექმნება ამანავაგობას, ამის განსაზღვრა სპირიო არ არის, მთავრობა ამას არ მოითხოვს. სპირ-

როა მხოლოდ, განისაზღვროს, ერთს ამანავს რანდენის წილის ფულის შეტანა შეუძლიან და მის რაოდენობას კვანობაზე რამდენი ხმა უნდა ჰქონდეს. რა-ქს ასე დავეჭვებულნი ვართ, ბევრად ემჯობინებოდა ამანავაგობაში მივიღო მონაწილეობა ყველაზე, რომ იქნება სპირიო მეტად ვაკეხი ყველა წოდებაში გამოგვეტენა. რამდენი მეტადე და მეშუა კაცია სპირიო ამ ამანავაგობის კეთილდღეობისათვის! ყველას დახმარება ასე თუ ისე დასკრებულს ასეთს დიდს საქმეს. ჯერ-ჯერობით წულებდნელად ღვინის მოსავლად ბევრი ვავანაღვლებოდა, მაღალის ღირსების ღვინო კარგად არა მხოქედობას კახლებზედ. სისხლის დანამავლობის საქმედა რიტება იმტარა. თითქმის ყოველდღე იმისის: აქა და აქ კაცი დასკრეს, იქ კაცი მოჰკლეს, აქ კაცს თანაპირი ჩამომატრევის ყეტებით, აქა და აქ ცხენები დაიბარეს, იქ ძიბობები და კამეგები და სხვ. და სხვ. ვისგანაც თავის დღეში ავ საქმეს არ მოვიღადი, ჰხედავ, ისიც საუკუო ვამხადარა, რს დავახარებოდა ყოველდღე ესენი, თუ არ ღვინოს? ყოველივე ეს წინადაც ყოველი კახეთში, მაგრამ მეორედ. ახლა, ბატონო, ყველანი წინამაბდნენ. ეტყება, ღვინის მოსავლად იმატა და სინდისის-ქიკლო. ნაღკვეული

რუსეთი

„Астрах. Вѣстн.“ დაბეჭდილია: „ხელმწიფე იმპერატორმა ასტრახანის გუბერნიის კარვეს მახრაში მომხდარ უწყისებისათვის 5 კაცის სიკვდილი დასჯა შესცვალა საუკუნო კატორგითა.“

— „Нов. Вр.“ იუწყება, რომ საერთო განათლების სამინისტროს შეიქმნებოდა პროექტი ქარხნობან და სასარსებელ სასწავლებლებსა. ასეთს სასწავლებელში ორი კლასი იქნება. პირველი წერა-ტიხანას და უმათარესს საგნებს ასწავლავს, ხოლო მეორეში ქარხნის საქმესა.

— მსკოლისა და პეტერბურგის გაზეთები იუწყებან, რომ ჩიკაგოს გამოყენებულ რუსეთის განყოფილების უფროსად ფინანსთა სამინისტროს მიხედულ კამერერი გლუხვისი იქნება დანიშნული.

— ფინანსთა სამინისტროს უთხოვნი მთავრობისათვის 41,000 მანათი ვაჭრობის დეპარტამენტთან პურის ვაჭრობის განყოფილების დასასრებდად.

— რუსეთის გაზეთები გვეცნობენ, რომ ცნობილი მჭერალი გლეხი აგასეიქ უსპასეიკი, რომელიც სულით ავადმყოფთა სამყურანლოში იყოფებოდა, იმოდენად კარგად არის უსლო, რომ, იმედია, რამდენისამ ხნის შემდეგ შეძლებს ლიტერატურასაც კვლავ მოჰკიდოს ხელი.

— მსკოვის უნივერსიტეტის პროფესორი ზაბელინი, რომლის 50 წლის დაბრუნების სათხოვნილიცაა დღემდე უკვე იღვსენსწოლეს რუსეთის სასწავლებლებმა, ამ დღეებში ამოუტრევიან სპარტა წერად დენტის უნივერსიტეტში.

— კიევის გენერალ-გუბერნატორის კანკლიარიაში მოხუცდულ ნაყოფს ბ. ა. ფ. გორონის 1890 წელს დი-

დი ფული შეუწირავს სასოფლო-სამეურნეო სკოლის დასასრებლად. ახლა სკოლა უკვე გაუმართავი და 1 ნოემბრიდან მოსწავლეებსაც იღებენ მისწავლაში. სკოლაში მიიღებენ განსაკუთრებით მართლ-მადიდებელ სარწმუნოების ყმაწვილებს. ვინც უნდა მიხედულ კლასში მისიღებოს, იმსად იკადეს პირველ-დაწყებითი სახალხო სკოლის საგნები ვინც 1 საკეილოურ კლასში—სოფლის ორკლასიან სკოლის საგნები უნდა იკადეს. სპეციალ კლასებში სპეციალად უნდა ისწავლოს მოწვევად მე-4 წელი სანდემ-მულში იმუშაოს მეურნეობაში ვასახელოვებოდა. მოსამზადებელ კლასში მისიღებ 13 წლისაზედ ნაკლები არ უნდა იყოს და სპეციალ კლასში—14-სანდ. ბ. გორონის მიერ შეიქმნულ ფულის თანხას სარგებელი სკოლაში გამოიხრდება 30 ყმაწვილი. თავის ხარჯად მიიღებენ 60 გენტი ღირსება ჰქონდა—მოკლე იყო. მანათად და ნახევარ ხარჯად—30 მანეთად; გარეშე მოსიარულეთ უსასიკვდილად ასწავლიან.

უცხოეთი

საშრანდითი. ლუბეს სამინისტრო დამარცხებულ იქნა. სამინისტროს პანახის საქმეში შილი ბოლო. მინისტრთა თავმჯდომარეს ამ სამარცხენო საქმის გამოქვეყნება ავ უნდოდა, თუმცა ისტორიის მინისტრი იმ აზრის იყო, რომ გამოძიება დანიშნულიყო და დამანაშევი დასკვნები იყვნენ. ამ გვარად თვით სამინისტროში უთანხმოება სუფევდა და დამარცხება ამის გამო უფრო მისიკვდილი იყო. პანახის საზოგადოებისად ფულის აღება ჰპარადებათ სენატორ რანკს, დებუტატს მარეს; აწ ვარდაცვალებულ რინდას 28 მილიონი მანეთი დაბრუნდა და ეს მილიონები სიმამრი იყო ერთის უძლიერესის ვაჟთვის რედაქტორისა. პალატის კრებაზე დებუტატ დელეად ამტკიცებდა—150 დებუტატს აქვს ჰქრთამი აღებული ამ გაკატრებულ საზოგადოებისადანაო. ამანვე დაასახელა დიდრონი და ერთად გავციხენია ვაჟებისთვის, რომელთაც 40 ათალიდან 160 აცამად მანეთი მიუღლიათ თითოს. თქმა არ უნდა, ლუბე მიიღოს ერთი სერვილს უნდა მიპყროდა, თუ უნდოდა, სფრანგეთისთვის ეს უფრო-უფროოდ მომხდარი სამინისტროს კრიზისი აქციონებინა თვითამ. ამის გარდა, ამგვარი საქმეების დამალვა თვით პატრონებსაცა-ქი ჩიკს მოსცხებს, მეტადე სფრანგეთში, სადაც პოლიტიკური მიღვაწეობა დამანინისა და მისი ზნეობრივ შეხედულებანი და საექიელი, თვით შინაური ცხოვრებაც-ქი არავის გაუყვია. ვილსონმა გრევი ინაცვალა, უწინდელი პრეზიდენტის კრსტუბლიკისა და ენახით, პანახის საქმე რითა გათავდებდა. ჩვენის აზრით, რაც უნდა სუსტი ყოფილიყო ლუბე თავის მინისტრებით, ამ ფაზად ისევე მისი დარჩენა სჯობდა; ასე აწწვილს საქმეებს არ უნდა შეტუნოს სახელმწიფო კაცმა. დამოციში იძიება, თუმცა პალატამ სრული გამარჯვება კიდევ მიულოცა იქ მოუფ ვარებს, ჯერ საქმე გათავებული არ არის; შვი პარიეში ანარქისტები

ონავრობენ და მათის შაშით თავიზარ დაეცემულია ხალხი; გერმანიაში ახალი სამხედრო კანონები უნდა შემოიღონ, რომელთაც დიდი მნიშვნელობა აქვთ საფრანგეთისთვის. თუ წინად მინისტრად ნაყოფთაგან შესცვდა ახლი სამინისტრო—ეს ძველი ხილი იქნება ახალის სახელწოდებითა, და ორ-სამ კვირაში ისეც ჩაიღვლის წყალს დაღვეს; სულ ახალთ კიდევ ვერ მიანდობენ ქვეყნის მართვას, რადგან, გერმანია, ყველა ჰქონდა ხელთ მინისტრის პარტიველი, ვინც იმედი-ქი ჰქონდათ აწინდელ პალატაში, ამიტომ ვასაკვირველი არ იქნება, თუ დათხოვნილ იქნას თვით პალატა.

გამან. სამხედრო პროექტის გამო... ამის დათხოვნილ იქნეს სთვით რეისტაგი. ერთის ვაჟების სიტყვით, სხვე სიტყვას ვილქლიმისს ერთადერთი ღირსება ჰქონდა—მოკლე იყო. ხელმწიფე ატკიცებდა—ყველასთან სრულიად მშვიდობიანი დამოკიდებულება გაცხეს და მოკლედნელი ეს კეთილი ურთიერთობა შეიარყეს რითიყო; მაგრამ ჩვენი მეზობლები დღითი დღე ვარს ამრავლებენ, ახალ სისტემის იარღულს სხდებიან და ჩვენც დიდის ვულის წუჭილი და უბარად დახარჯულ ფულის ვაჟები; ცვლილობით არ ჩამოვრჩეთ უკუნ სხვესა და სხ. და სხ. ყველავლად სანსტარესო ამ სიტყვაში—სამოკლის გარდა—ის არის, რომ ხელმწიფეს სულ სხეფურცე ცეცურება სამშობლოს სიყვარული, ვიღვრ ხალხს და ხალხის წარმომადგენელ რეისტაგს. ხელმწიფე ბრანენს, თუ რეისტაგს სამშობლო უყვარს, ხელს მოგიგინათეს და ვარს მოგიმადებოდა. რეისტაგი-ქი სულ სხვა აზრისა—თუ ჩვენი სამშობლო გვეყვარს, ამ პროექტის ასასრულებად გროშს-ქი ნუ გავიდებოთ.

ბელზი. და იმ დროს, როდესაც ძლიერ სახელმწიფოებში—ერთგან შემაძრწუნებელი ქურდობა, მეორეში—ხალხის უღებეს მტერს არას ნატრობენ, პატარა ბელგია თავისის არ იშლის და, თავის საქმეებს ვარდა, კაცობრიობის სარგებლობასაც ზრუნავს. ბრიუსელში კონფერენცია არის შეკრული და ზრუნავს განათლებულ ერთ ყველის ერთი და იგივე ფული შეთავაზების, აწინდელ მანეთის, მარკის, გულდენის, შილონგის მიგვარად. უწინ შეიძლება ყველა ხალხს თავისი საკუთარი ფული ჰქონიყო, როდესაც ერთ შორის არც ასეთი მისვლა-მოსვლა იყო და არც ასეთი აღება-მიცემა. ფულების ნაინარიაობა სხვა-დასხვა ქვეყანაში დიდს ზარალს აძლევს ვაჭარს დაბოვრადევის, გადაცლის დროს და ის ამ ზარალს საქონლის ძვირად გაყიდვით ინახავს. ჯერ არასლავ სამეწიფო ნაწერებში, ინგლისური იქნება იგი, თუ ხშირად რუსულიც, ერთი და იგივე ზომის ხარჯულიც, ფრანგული თათული და ყველასთვის ადვილად ვასაგები ზომა სიგისა, წონისა და სხ. შეეცარია, ბელგია, იტალია და სამხრეთით ცხოვე ფულად მოხლოდ ფრანგულ ფრანკს ხანრობენ და ბრიუსელის კონფერენციის იმედი, რომ მალე მთელი ევროპა მიჰქვება მათს მავალთათვის, ჩვენ დიდ დასარგებლოდ მოგვიჩნია.

